

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้เดียวเมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกกำลังพูดหรือมองดูผู้ใด
- คำถาม:** การขึ้นอะไรที่ลูกๆ ผู้เป็นเครื่องมือสร้างโลกใหม่ได้รับจากพ่อ?
- คำตอบ:** : ลูกๆ ลูกไม่มีการเชื่อมโยงใดๆกับโลกเก่านี้ อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้ ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ทำอะไรที่ตรงข้ามกับศรัทธา และตรวจสอบว่าลูกกำลังเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ทางจิต
- เพลง:** ไม่มีใครที่พิเศษสุดเท่ากับเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ชานติ เวลานี้ไม่มีอะไรจำเป็นใดเลยที่จะฟังเพลง โดยทั่วไปแล้วผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นผู้ร้องเพลงและฟังเพลงเหล่านั้น ลูกกำลังศึกษาการศึกษา เพลงเหล่านี้ได้แต่งขึ้นเป็นพิเศษเพื่อลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังทำให้โชคของลูกสูงส่ง เวลานี้เราเพียงต้องจดจำพ่อ และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ตรวจสอบชาร์ตของลูกและดูว่าลูกกำลังสร้างกำไรหรือความเสียหายฉันมีความอ่อนแอใดหรือไม่? ถ้ามีความอ่อนแอใดซึ่งจะสร้างความสูญเสียในโชคของลูก ลูกควรขจัดความอ่อนแอนั้นออกไป ในเวลานี้ลูกแต่ละคนต้องทำให้โชคของตนเองสูงส่ง ลูกอธิบายว่าถ้าลูกไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียวลูกจะสามารถกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ขณะที่กำลังพูดกับใครก็ตามหรือมองดูผู้ใดก็ตาม เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับผู้เดียว เราดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อเท่านั้น เราได้รับคำสั่งของพ่อ: อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับใครก็ตามนอกจากฉัน และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พ่ออธิบาย: 84 ชาติเกิดของลูกในเวลานี้ได้จบสิ้นแล้ว เวลานี้ลูกต้องไปและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอันดับหนึ่งในอาณาจักร ไม่ควรเป็นว่าลูกตกจากสถานะของผู้ปกครองและกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา และถึงแม้ในหมู่ของปวงประชา ลูกก็อยู่ในหมู่ปวงประชาที่ตกต่ำ ไม่ จงตรวจสอบตัวลูกเองต่อไป ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้การอธิบายนี้ได้ โดยการจดจำพ่อและครู จะมีบางความกลัวในกรณีที่ลูกทำบางสิ่งที่ควรจะลงโทษ แม้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเข้าใจว่าโดยการทำบาป พวกเขาสะสมการลงโทษสำหรับตนเอง เป็นเพียงในเวลานี้ที่ลูกได้รับการขึ้นมาจากบาปผู้อาวุโส และสิ่งเหล่านี้ลูกเรียกว่าศรัทธา ลูกๆ รู้ว่าลูกกลับมาสูงส่งโดยการทำตามศรัทธา ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่าลูกกำลังทำสิ่งใดผิดศรัทธาหรือไม่ ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่ลูกไม่ชอบ เวลานี้ลูกเข้าใจความแตกต่างระหว่างดีและเลว ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ เวลานี้ลูกกำลังเรียนรู้ที่จะทำในวิธีเช่นนั้นที่การกระทำของลูกจะกลับมาเป็นกลางเป็นเวลาหลายชาติเกิด ในเวลานี้ปีศาจทั้งห้าอยู่ในทุกคน เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างดีมากและกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน เวลาเปราะบางมากขึ้นๆ และโลกกำลังเริ่มที่จะเลวลง วันแล้ววันเล่าสิ่งต่างๆเลวลงเท่านั้น เป็นราวกับว่าลูกไม่มีการเชื่อมโยงใดกับโลกนี้เลย การเชื่อมโยงของลูกเป็นไปกับโลกใหม่ซึ่งกำลังได้รับการก่อตั้งในเวลานี้ ลูกรู้ว่าเรากำลังกลายเป็นเครื่องมือที่จะก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในเบื้องหน้าลูก: ฉันต้องกลับมาเป็นเหมือนพวกเขา ไม่ควรมีนิสัยที่เป็นปีศาจร้ายใดๆ อยู่ภายในลูก เมื่อลูกทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ทางจิต ก็สามารถมีความก้าวหน้าได้อย่างมาก เมื่อลูกเปิดนิทรรศการหรือพิพิธภัณฑ์ ลูกเชื่อว่าผู้คนมากมายจะมา และลูกจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา และแล้วพวกเขาก็จะเริ่มจดจำพ่อ ตลอดทั้งวัน เพียงแต่มีเพียงความคิดเหล่านี้ เปิดศูนย์และทำงานรับใช้มากขึ้น ลูกมีเพชรพลอยทั้งหมด พ่อตัดสินใจลูกให้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและให้ทรัพย์ที่มีค่าแก่ลูกด้วยเช่นกัน ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ อยู่ในสติปัญญาของลูกที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ไม่ทำการกระทำที่ไม่ดีใดๆ ด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก ลูกต้องตรวจสอบตนเองด้วยความระมัดระวังอย่างมากในประเด็นนี้ พ่อได้มาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านเฝ้าแต่แสดงวิธีการสำหรับสิ่งนี้แก่ลูก ลูกต้องเฝ้าแต่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้และทำให้ตนเองผลิตผลกับวิธีการเหล่านี้ เปิดศูนย์และเชื้อเชิญผู้คนมากมายให้มาและนั่งอธิบายแก่พวกเขาด้วยความรักอย่างมาก: โลกเก่านี้กำลังจะลูกทำลาย ก่อนสิ่งใด การก่อตั้งโลกใหม่มีความสำคัญอย่างมาก การก่อตั้งเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้คนไม่แม้จะรู้ว่าเวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกต้องอธิบายว่าเวลานี้เป็นการบรรจบพบกันของการก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายโลกเก่า โลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งโดยการทำตามศรัทธา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้การขึ้นสำหรับการก่อตั้งโลกใหม่ เพียงพ่อเท่านั้นมาและทำให้ลูกๆ ทำพิธีเปิดโลกใหม่ ท่านจะไม่ทำสิ่งนี้เพียงลำพัง ท่านรับการช่วยเหลือจากลูกๆของท่านทั้งหมด ผู้คนเหล่านั้นไม่รับการช่วยเหลือใดๆ ในการทำพิธีเปิดสิ่งใด พวกเขาเพียงแค่ไปและตัดรึบขึ้นด้วยการกรไกร ที่นี้ไม่เป็นเช่นนั้น ที่นี้ลูกเครื่องประดับของสกุลบราห์มินกลายเป็นผู้ช่วย มนุษย์ทั้งหมดได้หลงทางของเขาโดย

สิ้นเชิง เป็นงานของพ่อเท่านั้นที่จะชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นก่อตั้งโลกใหม่ซึ่งท่านกำลังให้ความรู้ทางจิตแก่ลูก ลูกรู้ว่าพ่อมีวิธีสำหรับก่อตั้งโลกใหม่ ผู้คนร้องเรียกหาท่านในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา! แม้ว่าผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาชีวา พวกเขาก็ไม่รู้ว่าคุณชำระให้บริสุทธิ์เป็นใคร เมื่อเขามีความทุกข์ พวกเขาคิดว่าท่านและพูดว่า: โอ พระเจ้า! โอ ราม! ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนมีชื่อว่ารามด้วยเช่นกัน ผู้ไม่มีตัวตนถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้สูงสุด อย่างไรก็ตามผู้คนสับสนอย่างมาก เป็นราวกับว่าพวกเขาหลงทางอยู่ในหมอก! พ่อได้มาและจัดความสับสนของลูกออกไป นี่คือการเดินทางที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาคิดกับอยู่ในป่าที่ใหญ่โต พ่อได้ทำให้ลูกรู้สึกว่าคุณเคยอยู่ในป่าใด เวลาที่ลูกรู้ว่าโลกนี้เก่าและกำลังจะจบสิ้น ผู้คนไม่รู้หนทางใดเลย! พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเรียกหาพ่อ ลูกไม่ได้ร้องเรียกหาอีกต่อไป เวลานั้นลูกๆ รู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร และสิ่งนั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วย ผู้ที่รู้อย่างมีความสุขมาก พวกเขาอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการแสดงหนทางแก่ผู้อื่น พ่อเฝ้าแต่พูดว่า: เปิดศูนยที่ใหญ่ๆ ถ้าลูกมีรูปภาพขนาดใหญ่ ผู้คนจะสามารถเข้าใจอย่างง่ายดาย จำเป็นต้องมีแผนที่(โปสเตอร์) สำหรับเด็กๆ อย่างแน่นอน ลูกต้องแสดงว่านี่เป็นโรงเรียนด้วย แผนที่ (โปสเตอร์) เหล่านี้ดีเยี่ยม ในแผนที่ที่โรงเรียนแสดงสิ่งที่มีขีดจำกัด เหล่านี้คือการเดินทางที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือนิทานที่พ่ออธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกให้แก่เราและทำให้เรามีค่า นี่คือนิทานที่พ่ออธิบายสำหรับเปลี่ยนแปลงมนุษย์ให้เป็นเทพ มีการเขียนไว้อยู่แล้วว่า: “มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก” นี่คือนิทานที่พ่ออธิบายทางจิต โดยเพียงเขียนว่า “มหาวิทยาลัยของพระเจ้า (วิศวา วิद्याลายา Vishva Vidyalyaya)” ผู้คนไม่สามารถเข้าใจ ลูกต้องเขียนคำว่า “มหาวิทยาลัย” ไม่มีมหาวิทยาลัยของพระเจ้าแห่งอื่นเป็นเช่นนั้น บาบาก็เห็นว่ามีความสำคัญบางอย่างไปในนามบัตร บาบาก็บอกลูกหลายครั้งให้เขียนคำว่า “ประชาบิดา” อย่างแน่นอน แต่ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น ลูกๆ ก็ยังลืมทำสิ่งนั้น ข้อความถูกเขียนไว้อย่างถูกต้องแม่นยำเพื่อที่ว่าผู้คนสามารถรู้ว่าเป็นวิทยาลัยของพระเจ้าขนาดใหญ่ ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ดีมาก ผู้ที่ไม่ว่างเว้นในงานรับใช้มีความปรารถนาในหัวใจของพวกเขาที่จะไปและยกระดับศูนยบางแห่ง ศูนยเหล่านั้นได้หย่อนยานและดังนั้นพวกเขาต้องการไปและปลุกพวกเขาให้ตื่น เพราะวามายเป็นเช่นนั้น เธอทำให้พวกเขาหลับไปครั้งแล้วครั้งเล่า พวกเขาแม้กระทั่งลืมนึกว่าพวกเขาคือผู้ควบคุมจักรแห่งการสำนึกในตนเอง มายาสร้างการต่อต้านมากมาย ลูกอยู่ในสนามรบ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากที่มายาไม่ได้หันหัวลูกกลับและนำลูกไปในทิศทางที่ผิดมากมายได้รับผลกระทบจากพายุของมายา ทั้งวายุเฮอร์และวายุชรา ทั้งหมดอยู่ในสนามรบ พายุของมายาไม่สามารถเขย่าผู้ที่แข็งแกร่งได้ สภาพนั้นยังไม่มาถึง พ่ออธิบายว่า: เวลาเลวร้ายมากและสภาพการณ์โดยทั่วไปก็เลวร้ายมาก อาณาจักรทั้งหมดจะถูกทำลาย พวกเขาจะปลดทุกคนออกจากราชบัลลังก์และแล้วจะมีการปกครองของประชาชนเหนือประชาชนไปทั่วทั้งโลก ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรใหม่ของคุณและดังนั้นร่ำรอยทั้งหมดของอาณาจักรที่จะหายไป การปกครองของประชาชนเหนือประชาชนก็ดำเนินต่อไป เพียงเมื่อมีการปกครองของประชาชนเท่านั้นที่จะมีการต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งในหมู่พวกเขาเอง ในความเป็นจริง ไม่มีอำนาจในการปกครองตนเองหรืออาณาจักรของราม เหตุนี้เองจึงได้มีการทะเลาะเบาะแว้งไปทั่วทั้งโลก ทุกวันนี้มีความปั่นป่วนอย่างมากมากมายทุกหนแห่ง ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของตนเอง ลูกกำลังแสดงหนทางแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่จดจำฉันเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และบอกผู้อื่นให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สละละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณแล้ว ไม่เลย ลูกยังเฝ้าแต่กลายเป็นสิ่งนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามและพอใจผู้อื่นให้เท่าเทียมกันด้วยเช่นกัน ลูกพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและแล้วลูกก็ลืม นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ ท่านอธิบายแก่ลูกๆ อย่างมาก ลูกได้รับความรู้ที่ดีมาก สิ่งหลักคือการอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์ อย่าได้ลืมนึกว่าเป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสะอาดบริสุทธิ์ เป็นในสิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรคและทำให้ลูกลืม ทั้งกลางวันและกลางคืนมีความใส่ใจที่จะจดจำพ่อและกลับมาสะอาดบริสุทธิ์ ให้การจดจำระลึกถึงของลูกกลับมามั่นคงอย่างมากจนกระทั่งในเวลาสุดท้าย ลูกไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว ในนิทรรศการด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดอธิบายว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อของทุกคน พระเจ้า ผู้สูงสุดเหนือทั้งหมด ผู้เดียวนั้นคือพ่อของทุกคน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีการเล็ดลอดสำหรับทั้งหมด ท่านเท่านั้นที่เป็นผู้สร้างสวรรค์ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าพ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกเท่านั้น ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ก่อนอื่นใดจะต้องให้คำแนะนำของพ่อ เวลานั้นหากลูกจะนั่งและอธิบายแต่ละรูปภาพให้แต่ละคนเป็นรายบุคคล ลูกจะสามารถอธิบายให้กับฝูงชนขนาดใหญ่ได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม สิ่งแรกสุดที่จะอธิบายคือรูปภาพของพ่อ ลูกต้องอธิบายว่ามีความเลื่อมใสศรัทธาของผู้คนมากมาย ขณะที่ความรู้เป็นเพียงของผู้เดียว พ่อเฝ้าแต่แสดงให้เห็นลูกๆ เห็นวิธีการมากมาย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และท่านแสดงหนทางแก่ลูกด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่ากิตติคุณเมื่อไหร่ ยุคทองแดงไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อไม่ได้มาในทุกยุค มนุษย์สับสนอย่างแท้จริง ตลอดทั้งวันลูกเพียงแต่คิดว่าจะอธิบายแก่ผู้อื่นได้อย่างไร พ่อต้องให้การชี้แนะแก่ลูก ลูกสามารถได้ยิน

มูรลีเต็มจากเทพ บ้างพูดว่าพวกเขาฟังจากเทพแต่ประหลาดใจว่าเหตุใดพวกเขาจึงไม่ควรฟังบาบาโดยตรงแล้ว และดังนั้น พวกเขาจึงมาที่นี่เป็นการส่วนตัว ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้อย่างมากและแสดงหนทางแก่ผู้อื่น เมื่อผู้คนมาที่นิตยสาร พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก แต่เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอกสู่สภาพแวดล้อมของมายา ทุกสิ่งก็บินจากไป พวกเขาไม่ได้ไตร่ตรอง ความรู้ ดังนั้นลูกควรจะติดตามผลจากพวกเขา เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอก มายาก็ดึงดูดพวกเขา พวกเขาเกี่ยวข้องกับ ภารกิจทางโลก เหตุนี้เองมธุรานจึงเป็นที่จดจำ เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจแล้ว ลูกสามารถไปและอธิบายที่ใดก็ตามว่า พระเจ้าของกิตะเป็นใคร ก่อนหน้านั้นลูกก็เคยไปและก้มลงเช่นเดียวกับที่พวกเขาทำในเวลานี้ เวลานั้นลูกได้เปลี่ยนแปลง โดยสิ้นเชิงแล้ว ลูกได้หยุดทำความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว เวลานั้นลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ลูกมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้อื่นจะรู้อะไรเกี่ยวกับว่าราชาบิดาพราหมณ์และกุมารีเป็นใคร? ลูกอธิบายว่าแท้จริงแล้วพวกเขาเองก็เป็นราชาบิดาพราหมณ์และกุมารีด้วยเช่นกัน เป็นในเวลานี้ที่การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นโดยผ่านบราห์มา จะต้องมัสกุลบราห์มินด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน สกุลบราห์มินคงอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในตอนเริ่มแรกจุลของบราห์มินเป็นที่รู้จักดีมาก พวกเขาถือว่าเป็นอินดูได้จากจุกหรือสายสะพายของพวกเขา เวลานั้นแม้กระทั่งสิ่งซึ่งบอกเหล่านั้นก็ได้หายไปแล้ว เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกเป็นบราห์มิน หลังจากที่ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกสามารถกลายเป็นเทพได้ เป็นบราห์มินผู้ที่ได้ก่อตั้งโลกใหม่ ด้วยพลังโยคะลูกกำลังกลับมาสู่ประตูบาน ลูกต้องตรวจสอบตนเอง อย่าได้มีนิสัยที่เป็นปีศาจร้ายใดๆ อย่าได้กลายเป็นเช่นน้ำเกลือ นี่คือไฟบุษยัญ ทุกคนได้รับการดูแลในที่ที่มีไฟบุษยัญ มีผู้ที่ดูแลผลประโยชน์ผู้ที่ดูแลไฟบุษยัญ ซึ่งบาบาคือนายของไฟบุษยัญ บราห์มานี้เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ไฟบุษยัญต้องได้รับการดูแล อะไรก็ตามที่ลูกๆ ต้องการ ลูกสามารถได้รับจากยักษ์ ถ้าลูกรับเอาหรือสวมใส่บางสิ่งๆ ที่มาจากผู้อื่น ลูกจะเฝ้าแต่จดจำพวกเขา เส้นของสติปัญญาของลูกต้องชัดเจนมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน มีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยมาก ดังนั้นอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างมั่นคงมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพียงในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำความก้าวหน้า อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ทางจิต สร้างสมเพชรพลอยแห่งความรู้ทั้งหมดที่ลูกได้รับมา และพอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน
2. ตรวจสอบตัวลูกเองว่าลูกไม่มีนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจร้ายใดๆ ฉันกำลังมีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์หรือไม่? ฉันเคยเป็นเช่นน้ำเกลือหรือไม่? เส้นของสติปัญญาของฉันชัดเจนหรือไม่?

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้และทำให้การพูด การคิด และการทำของลูก ทั้งสามหัดเทียมกัน

เวลาสำหรับการไปสู่สภาพของการปลดเกษียณเข้ามาใกล้ในเวลานี้ ดังนั้นจงสิ้นความอ่อนแอ จิตสำนึก “ของฉัน” และเกมที่ไร้ประโยชน์ และให้การพูด การคิดและการทำของลูกกลับมาหัดเทียม และแล้วลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเอง ทุกการกระทำ สันสการ์ คุณธรรม และหน้าที่ของผู้ที่เป็สดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ ตัวของตัวเองควรมีพลังเช่นพ่อ ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถเล่นเกมที่ไร้ประโยชน์อย่างคนบ้า พวกเขารักษาดนเองไม่วางเว้นในการเล่นของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อเสมอและทำให้ผู้อื่นหัดเทียมกับพ่อ

คติพจน์: กระตือรือร้นสำหรับการทำงานรับใช้ให้ความเจ็บป่วยเล็กน้อยทั้งหมดปรากฏออกมา และดังนั้นจึงเฝ้าแต่อยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้เสมอ

*** โอม ชานติ ***